

Rollhäfte två

LENA BINGE, 22

POL.MAG-STUDERANDE PÅ LINKÖPINGS UNIVERSITET

Rollhäfte två

LENA BINGE, 22

POL.MAG-STUDERANDE PÅ LINKÖPINGS UNIVERSITET

Om ditt rollhäfte

Ditt rollhäfte består av din basroll och en massa scenspecifik information. Denna scenvisa information finns i regel på en sida i ditt häfte, men kan komma att spänna över fler än en. Informationen riktar sig i regel till Lena, men inte nödvändigtvis – det kan också vara en helt ny roll eller annan information som riktar sig till dig som spelare. Du märker när du läser. Viktigast är dock att notera att det längst ned på varje uppslag finns ett villkor och en pil. När villkoret framför pilen är uppfyllt är det dags att vända blad och gå till nästa scen. Villkor kan vara av typen **NÄR BILEN HAR STANNAT** eller **NÄR TORSTEN SLUTLIGEN SOMNAR**. Villkoren kan verka kryptiska och konstiga till en början, men skall förhoppningsvis bli allt klarare ju längre scenen lider. Förstår du inte vilken bil man talar om i **NÄR BILEN HAR STANNAT** är det bara att vänta tills den gör entré. Det är därför viktigt att du memorerar ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Villkoren kan även vara individuella, vilket innebär att bara du vänder blad vid en viss tidpunkt. Man kan alltså tala om individuella scenövergångar. Förhoppningsvis kommer du inte att sitta stilla i din stol när du spelar **Salaligan** utan röra på dig och vara din roll mer än bara i talet. Det är jobbigt att släpa med sig rollhäftet hela tiden, så återigen: memorera ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Det är inte spelledarens uppgift att knacka dig på axeln och påminna dig.

Det är heller inte meningen att villkoren skall avverkas så fort som möjligt. Står det **NÄR BILEN HAR STANNAT** är det inte meningen att bilen omedelbart skall stannas så att blad kan vändas. Villkoren kommer att *uppfylla sig själva* om ni bara spelar era kort rätt. Försöker ni att avverka rollhäftet kommer scenariot förmodligen inte att bli speciellt underhållande eller speciellt långt. Villkoren är där som ett stöd, inte som något annat.

NÄR DU LÄST OVANSTÅENDE ➡

Om ditt rollhäfte

Ditt rollhäfte består av din basroll och en massa scenspecifik information. Denna scenvisa information finns i regel på en sida i ditt häfte, men kan komma att spänna över fler än en. Informationen riktar sig i regel till Lena, men inte nödvändigtvis – det kan också vara en helt ny roll eller annan information som riktar sig till dig som spelare. Du märker när du läser. Viktigast är dock att notera att det längst ned på varje uppslag finns ett villkor och en pil. När villkoret framför pilen är uppfyllt är det dags att vända blad och gå till nästa scen. Villkor kan vara av typen **NÄR BILEN HAR STANNAT** eller **NÄR TORSTEN SLUTLIGEN SOMNAR**. Villkoren kan verka kryptiska och konstiga till en början, men skall förhoppningsvis bli allt klarare ju längre scenen lider. Förstår du inte vilken bil man talar om i **NÄR BILEN HAR STANNAT** är det bara att vänta tills den gör entré. Det är därför viktigt att du memorerar ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Villkoren kan även vara individuella, vilket innebär att bara du vänder blad vid en viss tidpunkt. Man kan alltså tala om individuella scenövergångar. Förhoppningsvis kommer du inte att sitta stilla i din stol när du spelar **Salaligan** utan röra på dig och vara din roll mer än bara i talet. Det är jobbigt att släpa med sig rollhäftet hela tiden, så återigen: memorera ditt villkor så att du minns det när det uppfylls. Det är inte spelledarens uppgift att knacka dig på axeln och påminna dig.

Det är heller inte meningen att villkoren skall avverkas så fort som möjligt. Står det **NÄR BILEN HAR STANNAT** är det inte meningen att bilen omedelbart skall stannas så att blad kan vändas. Villkoren kommer att *uppfylla sig själva* om ni bara spelar era kort rätt. Försöker ni att avverka rollhäftet kommer scenariot förmodligen inte att bli speciellt underhållande eller speciellt långt. Villkoren är där som ett stöd, inte som något annat.

NÄR DU LÄST OVANSTÅENDE ➡

Lena Binge

Förälskad i Sigge

En modern och självständig ung 70-tals kvinna

Om Lena

Det är inte så att jag skäms för vad jag skall berätta men det vore bäst om du inte förde det vidare. Jag tror att jag är kär. Nej, jag vet att jag är kär. Nu låter jag sådär jävla gullig igen, men jag kan inte hjälpa det. Så fort jag pratar om Sigge blir jag rätt fånig, i alla fall säger Nina och Annika det. Nina är Torstens flickvän. Hon bor i samma korridor som Håkan. Annika också. Hänger du med i svängarna? Nina, Håkan, Torsten, Sigge, Annika. Sigge är vår lärare i kursen *Moderna politiska tongångar*. Det är den tredje kursen jag läser för honom. Tro inte att jag väljer hans kurser för hans skull, så är det faktiskt inte. Det var först under den här kursen som jag förstod att det var så det var. Att jag var kär i Sigge. Det är lite komplicerat – lärare och elev och sådär. Sigge är visserligen bara tjugosju år. Sigvard Knutsson heter han, men han vill att vi skall kalla honom för Sigge. Jag tror att han gillar mig också. Gillar är ett mycket bättre ord. Jag är kär låter så fånigt. Nästan Astrid Lindgren-mässigt. Förälskad är också löjligt. Ord som kåt och het hör heller inte ihop med känslan även om det naturligtvis till viss del är så. Gillar känns bättre men är inte heller bra – det känns så svagt på något sätt. Varför skall det vara så svårt att sätta ord på känslor? Jag antar att du förstår vad jag menar och att du säkert har känt samma sak för någon någon gång. Har du inte det kan du aldrig förstå och då är det lika bra att du pratar med någon annan.

Hela det här samhället är bakvänt, förresten. Det är byggt för att vi skall ha hamstra saker och personer, att vi skall jobba och jobba och skaffa saker som vi lägger på hög och göra en förbannad massa ungar som upprepar hela proceduren. Vi gör inget annat än jobbar, handlar, knullar och ligger på BB. Aldrig får vi tid till att verkligen förbruka något. Vi uppfinner maskiner så att hjärndöda

Lena Binge

Förälskad i Sigge

En modern och självständig ung 70-tals kvinna

Om Lena

Det är inte så att jag skäms för vad jag skall berätta men det vore bäst om du inte förde det vidare. Jag tror att jag är kär. Nej, jag vet att jag är kär. Nu låter jag sådär jävla gullig igen, men jag kan inte hjälpa det. Så fort jag pratar om Sigge blir jag rätt fånig, i alla fall säger Nina och Annika det. Nina är Torstens flickvän. Hon bor i samma korridor som Håkan. Annika också. Hänger du med i svängarna? Nina, Håkan, Torsten, Sigge, Annika. Sigge är vår lärare i kursen *Moderna politiska tongångar*. Det är den tredje kursen jag läser för honom. Tro inte att jag väljer hans kurser för hans skull, så är det faktiskt inte. Det var först under den här kursen som jag förstod att det var så det var. Att jag var kär i Sigge. Det är lite komplicerat – lärare och elev och sådär. Sigge är visserligen bara tjugosju år. Sigvard Knutsson heter han, men han vill att vi skall kalla honom för Sigge. Jag tror att han gillar mig också. Gillar är ett mycket bättre ord. Jag är kär låter så fånigt. Nästan Astrid Lindgren-mässigt. Förälskad är också löjligt. Ord som kåt och het hör heller inte ihop med känslan även om det naturligtvis till viss del är så. Gillar känns bättre men är inte heller bra – det känns så svagt på något sätt. Varför skall det vara så svårt att sätta ord på känslor? Jag antar att du förstår vad jag menar och att du säkert har känt samma sak för någon någon gång. Har du inte det kan du aldrig förstå och då är det lika bra att du pratar med någon annan.

Hela det här samhället är bakvänt, förresten. Det är byggt för att vi skall ha hamstra saker och personer, att vi skall jobba och jobba och skaffa saker som vi lägger på hög och göra en förbannad massa ungar som upprepar hela proceduren. Vi gör inget annat än jobbar, handlar, knullar och ligger på BB. Aldrig får vi tid till att verkligen förbruka något. Vi uppfinner maskiner så att hjärndöda

skall få ligga som grönsaker i sjukhussängar i år ut och år in, vi förlänger livet på oss med mediciner och kortison som gör oss lika trasiga på något annat ställe men som gör så att vi kan leva litet längre och betala skatt och konsumera.

Jag vill för fan förbruka litet också, inte bara hamstra i all evinnerlighet. Jag vill inte gifta mig, jobba, handla, knulla och ligga på BB. Jag vill leva! Men hur fan lever man i dagens samhälle? Livet börjar *inte* vid fyrtio, då är det sedan länge slut: En människas levnad är en samhällsprocess, systemet trycker in oss i en stor tratt och oavsett hur jävla radikala vi är i början så kommer vi så småningom ut omformade och mentalt stelopererade i andra ändan. Det kommer att hända med mig, Håkan och Torsten också. Det enda som behövs är litet jävla folkhemstrygghet och några år på nacken. Sedan är vi lika försoffade som vem som helst. För att verkligen leva måste man våga riskera något. Men jag kommer ifrån ämnet.

I alla fall tittar Sigge ofta på mig under föreläsningarna, på ett sätt som verkar rätt »speciellt». Han har syntts till på puben också, tagit en öl eller två. Det är svårt att komma åt honom då, eftersom Torsten och Håkan är med. Jag skall förklara: Jag växte upp tillsammans med Torsten och Håkan. Vi bodde på samma gata, Håkan bodde vägg i vägg och Torsten tvärsen. Vi var ett gäng i gänget på gatan eftersom vi var nästan lika gamla, och Torsten och Håkan bråkade om mig hela tiden. Småningom flyttade vi in till stan när pappa fick ett bättre jobb på banken och så var det slut med det. I gymnasiet träffades Håkan och jag igen, och på universitetet även Torsten. »Så är gänget samlat.» Håkan är fortfarande jättenere i mig, trots alla år och flick- och pojkvänner som avverkats under dem. Han tror att han döljer det bra, men har man vuxit upp med Håkan kan man läsa honom som en öppen bok. Han är jättehyggelig och så, men just det är faktiskt litet jobbigt, eftersom jag bryr mig om honom. Hos mig har han i alla fall ingenting att hämta.

Av någon anledning förbarmade jag mig över honom för en massa år sedan på en klassfest när jag var litet på snusen. Vi hänglade i en skitig park nere i cen-

skall få ligga som grönsaker i sjukhussängar i år ut och år in, vi förlänger livet på oss med mediciner och kortison som gör oss lika trasiga på något annat ställe men som gör så att vi kan leva litet längre och betala skatt och konsumera.

Jag vill för fan förbruka litet också, inte bara hamstra i all evinnerlighet. Jag vill inte gifta mig, jobba, handla, knulla och ligga på BB. Jag vill leva! Men hur fan lever man i dagens samhälle? Livet börjar *inte* vid fyrtio, då är det sedan länge slut: En människas levnad är en samhällsprocess, systemet trycker in oss i en stor tratt och oavsett hur jävla radikala vi är i början så kommer vi så småningom ut omformade och mentalt stelopererade i andra ändan. Det kommer att hända med mig, Håkan och Torsten också. Det enda som behövs är litet jävla folkhemstrygghet och några år på nacken. Sedan är vi lika försoffade som vem som helst. För att verkligen leva måste man våga riskera något. Men jag kommer ifrån ämnet.

I alla fall tittar Sigge ofta på mig under föreläsningarna, på ett sätt som verkar rätt »speciellt». Han har syntts till på puben också, tagit en öl eller två. Det är svårt att komma åt honom då, eftersom Torsten och Håkan är med. Jag skall förklara: Jag växte upp tillsammans med Torsten och Håkan. Vi bodde på samma gata, Håkan bodde vägg i vägg och Torsten tvärsen. Vi var ett gäng i gänget på gatan eftersom vi var nästan lika gamla, och Torsten och Håkan bråkade om mig hela tiden. Småningom flyttade vi in till stan när pappa fick ett bättre jobb på banken och så var det slut med det. I gymnasiet träffades Håkan och jag igen, och på universitetet även Torsten. »Så är gänget samlat.» Håkan är fortfarande jättenere i mig, trots alla år och flick- och pojkvänner som avverkats under dem. Han tror att han döljer det bra, men har man vuxit upp med Håkan kan man läsa honom som en öppen bok. Han är jättehyggelig och så, men just det är faktiskt litet jobbigt, eftersom jag bryr mig om honom. Hos mig har han i alla fall ingenting att hämta.

Av någon anledning förbarmade jag mig över honom för en massa år sedan på en klassfest när jag var litet på snusen. Vi hänglade i en skitig park nere i cen-

trum och slutligen hamnade vi bland buskarna. Om jag vetat då att det skulle fastna så i Håkans huvud skulle jag förmodligen aldrig ha gjort det. Torsten har i alla fall vuxit upp och det är skönt att ha någon vettig människa att prata med. Tro nu inte att mitt liv bara kretsar kring kärlek och killar, för så är det absolut inte. Jag vill bara reda ut alla begrepp nu, man kan inte säga B utan att först ha sagt A. Eller hur?

Jag går på universitetets Pol.mag.-program. Jag skall i alla fall läsa så mycket politik jag kan. Min pappa, Lennart, jobbar på Handelsbanken i centrum. Han är ett perfekt exempel på att samhället har gått snett. Han bryr sig bara om sitt jobb, sin karriär, och han tittar aldrig tillbaka, bara framåt. För honom är det enda viktiga inkomster och utgifter, brutto, netto, tara och han själv. En stor egoist är han, precis som de flesta över fyrtio idag. Det är dem vi måste mota bort, och det är därför jag läser politik. Det nya samhället kommer att behöva förespråkare i alla led, inte minst i politiken. Vi skall köra borgarpolitiken i botten och återinföra kollektivet på programmet. Då skall sådana som han ut! Vi behöver en nystart på samhället, nya idéer och nya värderingar. Pappa verkar mest vänta sig att jag skall hitta en man att slava under, som Mamma gör, och Mamma tycker att jag borde slå mina påsar ihop med Håkan, även om det inte var precis så hon uttryckte saken.

Och nu har jag alltså träffat Sigge. Det känns som om det skulle betyda något att han finns. Att han är lärare på mitt program. Som om det var menat på något sätt. Han är precis rätt: han är framåt; han säger att framtiden tillhör oss (och med oss menar han inte bara vi utan också honom själv); att vi måste våga säga ifrån om vi skall skapa samhället som vi vill ha det. Alla mina idéer och mina tankar får jag plötsligt höra ur någon annans mun, presenterade som någon annans tankar. Förr skulle jag nog ha blivit förbannad över att ha blivit förekommen eller så att säga *berövad min upphovsrätt*, men samtidigt blir jag också bekräftad. Jag vet faktiskt inte vad det är med mig, men det är förmodligen mina känslor för Sigge. »Mina känslor för Sigge!» Det går inte att säga det så att det

trum och slutligen hamnade vi bland buskarna. Om jag vetat då att det skulle fastna så i Håkans huvud skulle jag förmodligen aldrig ha gjort det. Torsten har i alla fall vuxit upp och det är skönt att ha någon vettig människa att prata med. Tro nu inte att mitt liv bara kretsar kring kärlek och killar, för så är det absolut inte. Jag vill bara reda ut alla begrepp nu, man kan inte säga B utan att först ha sagt A. Eller hur?

Jag går på universitetets Pol.mag.-program. Jag skall i alla fall läsa så mycket politik jag kan. Min pappa, Lennart, jobbar på Handelsbanken i centrum. Han är ett perfekt exempel på att samhället har gått snett. Han bryr sig bara om sitt jobb, sin karriär, och han tittar aldrig tillbaka, bara framåt. För honom är det enda viktiga inkomster och utgifter, brutto, netto, tara och han själv. En stor egoist är han, precis som de flesta över fyrtio idag. Det är dem vi måste mota bort, och det är därför jag läser politik. Det nya samhället kommer att behöva förespråkare i alla led, inte minst i politiken. Vi skall köra borgarpolitiken i botten och återinföra kollektivet på programmet. Då skall sådana som han ut! Vi behöver en nystart på samhället, nya idéer och nya värderingar. Pappa verkar mest vänta sig att jag skall hitta en man att slava under, som Mamma gör, och Mamma tycker att jag borde slå mina påsar ihop med Håkan, även om det inte var precis så hon uttryckte saken.

Och nu har jag alltså träffat Sigge. Det känns som om det skulle betyda något att han finns. Att han är lärare på mitt program. Som om det var menat på något sätt. Han är precis rätt: han är framåt; han säger att framtiden tillhör oss (och med oss menar han inte bara vi utan också honom själv); att vi måste våga säga ifrån om vi skall skapa samhället som vi vill ha det. Alla mina idéer och mina tankar får jag plötsligt höra ur någon annans mun, presenterade som någon annans tankar. Förr skulle jag nog ha blivit förbannad över att ha blivit förekommen eller så att säga *berövad min upphovsrätt*, men samtidigt blir jag också bekräftad. Jag vet faktiskt inte vad det är med mig, men det är förmodligen mina känslor för Sigge. »Mina känslor för Sigge!» Det går inte att säga det så att det

blir rättvist. Antingen låter det för mesigt eller så låter det för snällt. Jag har helt enkelt svårt att faktiskt beskriva vad jag känner. Hur skall jag då kunna tala om det för honom? Det går aldrig. Kanske är det lika bra. Han är nästan för bra. Han har fått Torsten in i kärpolitiken och snart skall även Håkan kandidera av vad jag har förstått. Han tar alla med storm. Mig inräknad. Som om han vore min riddare i skinande rustning! Jag behöver undsättas lika mycket som jag behöver BH. Nej, jag kan faktiskt inte lura mig själv. Jag vill *ha* Sigge. Det lät bra! Jag vill *ha* honom. På alla sätt.

Det närmar sig slutet på terminen, endast fem veckor återstår. Jag har fem veckor på mig att ta mig i kragen. Vill jag ha honom får jag fånga honom. Det är inte svårare än så.

VÄND OCH LÄS NÄSTA SIDA ➡

blir rättvist. Antingen låter det för mesigt eller så låter det för snällt. Jag har helt enkelt svårt att faktiskt beskriva vad jag känner. Hur skall jag då kunna tala om det för honom? Det går aldrig. Kanske är det lika bra. Han är nästan för bra. Han har fått Torsten in i kärpolitiken och snart skall även Håkan kandidera av vad jag har förstått. Han tar alla med storm. Mig inräknad. Som om han vore min riddare i skinande rustning! Jag behöver undsättas lika mycket som jag behöver BH. Nej, jag kan faktiskt inte lura mig själv. Jag vill *ha* Sigge. Det lät bra! Jag vill *ha* honom. På alla sätt.

Det närmar sig slutet på terminen, endast fem veckor återstår. Jag har fem veckor på mig att ta mig i kragen. Vill jag ha honom får jag fånga honom. Det är inte svårare än så.

VÄND OCH LÄS NÄSTA SIDA ➡

Känslorna för Sigge stegras, måste så småningom försöka våga ta första steget

Har bett Torsten att de skall stanna och prata litet med Sigge, så att hon får vara litet med Sigge – man måste sondera terrängen innan man anfaller

Nej! De har fel! De har faktiskt fel, inser det inte det? Varför skall man offra sitt liv för en idé? Världen blir knappast bättre. Tänk om alla människor skulle ta sina liv för en idé. Hur bra skulle det då bli? Går det inte så går det inte, det är min filosofi. Att kämpa en kamp som man inte vet att man kommer att vinna känns inte heller speciellt klipskt. Är det då inte bättre att dra sig tillbaka, att vänta på ett bättre tillfälle? Jag menar inte att man skall ge upp, absolut inte. Men att offra sig själv på en kamp som man inte tror att man kan vinna är att slösa med sitt eget liv. Bättre är att samla sig, att göra sig stark, att förbereda sig på bättre tider då man kanske kan vinna kampen. Att kämpa kampen bara för syns skull, för sitt eget ego – då är man en dålig och fattig människa. Jag har djup respekt för Jan Palach och vad han gjorde, att han offrade sitt liv för något han trodde på, men speciellt smart tycker jag inte att det var. Han brände sig själv till döds och led säkert fruktansvärt utan att något hände! Han måste ha vetat att han inte skulle påverka något, också. Fullkomligt vansinnig människa. Om alla hade bränt ihjäl sig, säger Håkan då! Ja, så? Då hade det inte funnits några tjecker kvar. Jättebra. Ryssarna hade nog inte haft något emot det alls. Någon gör jobbet åt dem. Det enda som återstår för dem är att rensa ut liken. Nej, gör som i Vietnam. Gör motstånd, men inte för sakens skull.

Civil olydnad är en grej och jag tycker att det är bra, till och med nödvändigt. Almarna i Kungsträdgården var en kanongrej och tillslut fick snutarna ge med sig. Underbart. Det är klart att man måste vara litet hård ibland, även i en demokrati. Däremot är det långt därifrån till att ge sitt liv för någonting man verkligen tror på. Jag har hittills inte hittat något som gett mig så mycket att det är värt det.

NÄR EN VECKA HAR GÅTT ➡

Känslorna för Sigge stegras, måste så småningom försöka våga ta första steget

Har bett Torsten att de skall stanna och prata litet med Sigge, så att hon får vara litet med Sigge – man måste sondera terrängen innan man anfaller

Nej! De har fel! De har faktiskt fel, inser det inte det? Varför skall man offra sitt liv för en idé? Världen blir knappast bättre. Tänk om alla människor skulle ta sina liv för en idé. Hur bra skulle det då bli? Går det inte så går det inte, det är min filosofi. Att kämpa en kamp som man inte vet att man kommer att vinna känns inte heller speciellt klipskt. Är det då inte bättre att dra sig tillbaka, att vänta på ett bättre tillfälle? Jag menar inte att man skall ge upp, absolut inte. Men att offra sig själv på en kamp som man inte tror att man kan vinna är att slösa med sitt eget liv. Bättre är att samla sig, att göra sig stark, att förbereda sig på bättre tider då man kanske kan vinna kampen. Att kämpa kampen bara för syns skull, för sitt eget ego – då är man en dålig och fattig människa. Jag har djup respekt för Jan Palach och vad han gjorde, att han offrade sitt liv för något han trodde på, men speciellt smart tycker jag inte att det var. Han brände sig själv till döds och led säkert fruktansvärt utan att något hände! Han måste ha vetat att han inte skulle påverka något, också. Fullkomligt vansinnig människa. Om alla hade bränt ihjäl sig, säger Håkan då! Ja, så? Då hade det inte funnits några tjecker kvar. Jättebra. Ryssarna hade nog inte haft något emot det alls. Någon gör jobbet åt dem. Det enda som återstår för dem är att rensa ut liken. Nej, gör som i Vietnam. Gör motstånd, men inte för sakens skull.

Civil olydnad är en grej och jag tycker att det är bra, till och med nödvändigt. Almarna i Kungsträdgården var en kanongrej och tillslut fick snutarna ge med sig. Underbart. Det är klart att man måste vara litet hård ibland, även i en demokrati. Däremot är det långt därifrån till att ge sitt liv för någonting man verkligen tror på. Jag har hittills inte hittat något som gett mig så mycket att det är värt det.

NÄR EN VECKA HAR GÅTT ➡

Tycker litet synd om Håkan

Mån om att vara så övertygande som möjligt

*Är hemma på middag med Håkan, pappa Lennart, mamm Gunilla och min äldre bror
Johnny som flyttat hemifrån för tre år sedan.*

Jag har lurat mina föräldrar att jag kilat stadigt med Håkan. Det vore inge vidare om de fick reda på att jag och Sigge har ihop det. Det är tydligen komplicerat med förhållanden mellan lärare och elever. Sigge sitter på pottan redan, av vad jag har förstått, så det är inget annat att göra än hålla käften och spela när man är på universitetet, oavsett hur tufft det blir. Och så Håkan förstås. Han är verkligen hyvens som går med på att låtsas vara min kille. Problemet är bara att mina päron känner hans päron, så det finns en viss risk att det spricker. Dessutom ville Morsan prompt bjuda in Håkan på middag i tisdags – Sigge vet inget – och så fick Håkan sitta där och hålla armen om mina axlar och låtsas vara ihop. Men han gillade det, åtminstone hålla om mig, och när jag pussade honom.

EFTER MIDDAGEN ➡

Tycker litet synd om Håkan

Mån om att vara så övertygande som möjligt

*Är hemma på middag med Håkan, pappa Lennart, mamm Gunilla och min äldre bror
Johnny som flyttat hemifrån för tre år sedan.*

Jag har lurat mina föräldrar att jag kilat stadigt med Håkan. Det vore inge vidare om de fick reda på att jag och Sigge har ihop det. Det är tydligen komplicerat med förhållanden mellan lärare och elever. Sigge sitter på pottan redan, av vad jag har förstått, så det är inget annat att göra än hålla käften och spela när man är på universitetet, oavsett hur tufft det blir. Och så Håkan förstås. Han är verkligen hyvens som går med på att låtsas vara min kille. Problemet är bara att mina päron känner hans päron, så det finns en viss risk att det spricker. Dessutom ville Morsan prompt bjuda in Håkan på middag i tisdags – Sigge vet inget – och så fick Håkan sitta där och hålla armen om mina axlar och låtsas vara ihop. Men han gillade det, åtminstone hålla om mig, och när jag pussade honom.

EFTER MIDDAGEN ➡

När jag vaknade låg Sigge där och tittade på mig. Han är så vacker! Det har varit en underbar vecka. Vi har tillbringat den mesta tiden i sängen. Vi har älskat, ätit, sovit. Underbart. Vi har beställt hamburgare upp till rummet, inte lagat mer mat än att bre några mackor. Vi har legat och rökt, och pratat om livet. Om vad vi tycker om och inte. Jag överdrev inte förut. Jag verkligen älskar Sigge. På riktigt. Det är en fantastisk känsla. Och han älskar mig tillbaka. Det har varit en underbar vecka.

Jag har också upptäckt en sak om mig själv som jag inte kände till. Om sex. Att jag gillar hårda tag. Vi spelade ett spel i förrgår, jag och Sigge. Ett slags »rollspel» som urartade till att han nästan slet av mig kläderna. Det var ingen våldtäkt, men det var väldigt bestämt och hårt. Jag njöt av att vara dominerad, att Sigge mer eller mindre bestämde *vad* jag skulle göra, *hur*, och att han handgripligen flyttade runt mig som han ville. Jag förstår inte vad det kan komma ifrån. Jag är en modern kvinna, för helvete. Jag skall stå på egna ben. Jag förstår inte hur det kan komma sig att jag vill bli förtryckt, dominerad, nästan till och med slagen. Jag vill att det skall finnas en underton av våld. Jag har tiggt och bett honom om att göra om det sedan dess. Det gäller alltså bara sex. Jag vill poängtera det. Bara sex. Jag måste berätta det för honom, så att han vet. Men han får aldrig berätta det för någon. Hur skulle det se ut? Jag måste berätta det, och alla andra hemligheter jag har – så att inget står mellan mig och Sigge.

OM SIGGE BERÄTTAR OM SIN IDÉ ➡

När jag vaknade låg Sigge där och tittade på mig. Han är så vacker! Det har varit en underbar vecka. Vi har tillbringat den mesta tiden i sängen. Vi har älskat, ätit, sovit. Underbart. Vi har beställt hamburgare upp till rummet, inte lagat mer mat än att bre några mackor. Vi har legat och rökt, och pratat om livet. Om vad vi tycker om och inte. Jag överdrev inte förut. Jag verkligen älskar Sigge. På riktigt. Det är en fantastisk känsla. Och han älskar mig tillbaka. Det har varit en underbar vecka.

Jag har också upptäckt en sak om mig själv som jag inte kände till. Om sex. Att jag gillar hårda tag. Vi spelade ett spel i förrgår, jag och Sigge. Ett slags »rollspel» som urartade till att han nästan slet av mig kläderna. Det var ingen våldtäkt, men det var väldigt bestämt och hårt. Jag njöt av att vara dominerad, att Sigge mer eller mindre bestämde *vad* jag skulle göra, *hur*, och att han handgripligen flyttade runt mig som han ville. Jag förstår inte vad det kan komma ifrån. Jag är en modern kvinna, för helvete. Jag skall stå på egna ben. Jag förstår inte hur det kan komma sig att jag vill bli förtryckt, dominerad, nästan till och med slagen. Jag vill att det skall finnas en underton av våld. Jag har tiggt och bett honom om att göra om det sedan dess. Det gäller alltså bara sex. Jag vill poängtera det. Bara sex. Jag måste berätta det för honom, så att han vet. Men han får aldrig berätta det för någon. Hur skulle det se ut? Jag måste berätta det, och alla andra hemligheter jag har – så att inget står mellan mig och Sigge.

OM SIGGE BERÄTTAR OM SIN IDÉ ➡

Låter jättespännande

Visst duger Håkan och Torsten, alla gånger!

Bjuda över Håkan och Torsten med en gång

OM TORSTEN OCH HÅKAN KOMMER ÖVER ➡

Låter jättespännande

Visst duger Håkan och Torsten, alla gånger!

Bjuda över Håkan och Torsten med en gång

OM TORSTEN OCH HÅKAN KOMMER ÖVER ➡

Ring du efter Torsten, älskling, så ringer jag efter Håkan sedan. Jag ställer mig och lagar mat om du vill. Hjälper du till? Vad skall vi ha, har vi öl? Det känns spännande det hela.

Det är som om att ha vår första bjudning tillsammans. Hur skall det gå till? Vad skall vi göra?

NÄSTA DAG ➡

Ring du efter Torsten, älskling, så ringer jag efter Håkan sedan. Jag ställer mig och lagar mat om du vill. Hjälper du till? Vad skall vi ha, har vi öl? Det känns spännande det hela.

Det är som om att ha vår första bjudning tillsammans. Hur skall det gå till? Vad skall vi göra?

NÄSTA DAG ➡

Vi möts hemma hos mig klockan två. Då får jag möjlighet att visa Sigge runt hemma. Han har ju aldrig ens varit där. Det är ett bra sätt att introducera honom för mina föräldrar, samtidigt. Kanske kan man successivt visa dem att Sigge är schysst. Då kan man kanske sluta smyga också, men det är långt kvar dit.

Pappa har en pistol någonstans hemma. I den gamla byrån som vi ärvde av Mormor tror jag. Jag vet inte varför den är där, men jag kan inte tänka mig att den används så speciellt flitigt. Jag har för mig att min bror Johnny tävlade i pistolskytte som ung (just typiskt Johnny), så det kanske är den pistolen. Det skall bli spännande att få reda på.

Nyckeln till byrån ligger i »matsejdeln». Det är en gammal ölsejdel där vi har matkassan, det vill säga våra pengar till mat hemma. Nyckeln ligger där, åtminstone tror jag att det är den. Det är bara att hämta nyckeln och låsa upp byrån.

Sigge ville också att jag skulle fråga Torsten om hans pistol (Har Torsten en pistol – hur kommer det sig att Sigge vet det och inte jag?). Han skulle tydligen ta med den, i alla fall.

EFTER ATT HA ÄTIT PÅ NÅGON VÄGKROG ➡

Vi möts hemma hos mig klockan två. Då får jag möjlighet att visa Sigge runt hemma. Han har ju aldrig ens varit där. Det är ett bra sätt att introducera honom för mina föräldrar, samtidigt. Kanske kan man successivt visa dem att Sigge är schysst. Då kan man kanske sluta smyga också, men det är långt kvar dit.

Pappa har en pistol någonstans hemma. I den gamla byrån som vi ärvde av Mormor tror jag. Jag vet inte varför den är där, men jag kan inte tänka mig att den används så speciellt flitigt. Jag har för mig att min bror Johnny tävlade i pistolskytte som ung (just typiskt Johnny), så det kanske är den pistolen. Det skall bli spännande att få reda på.

Nyckeln till byrån ligger i »matsejdeln». Det är en gammal ölsejdel där vi har matkassan, det vill säga våra pengar till mat hemma. Nyckeln ligger där, åtminstone tror jag att det är den. Det är bara att hämta nyckeln och låsa upp byrån.

Sigge ville också att jag skulle fråga Torsten om hans pistol (Har Torsten en pistol – hur kommer det sig att Sigge vet det och inte jag?). Han skulle tydligen ta med den, i alla fall.

EFTER ATT HA ÄTIT PÅ NÅGON VÄGKROG ➡

Det är inte klokt vad jag känner mig orolig i magen. Jag bara måste till en toalett snart. Jag vägrar gå ut i skogen. Det är så snuskigt och äckligt, och Gud vet vad som tänker komma ut. Det kurrar och knorrar och vänds i magen på mig. Jag förstår inte vad det kan vara. Hoppas att det kommer en rastplats snart.

Så är vi äntligen på väg. Jag älskar att vara på väg. Plötsligt bryter man upp från vardagen, från det som är slentrian, och hela världen ligger öppen. Man är fri. De två första dagarna på en resa är alltid bäst – då är man fortfarande pigg och fräsch. Man har all ork som det bekväma stadslivet ger en, och friheten är så pass ny att den fortfarande kittlas. Sedan går den en på nerverna, och tillslut längtar man tillbaka till stan, till disk, tvätt och två timmars föreläsningar tre gånger i veckan. Det är nödvändigt att bryta sig loss från vanan och ledan ibland.

Ljudet från bilen som susar fram längs vägen gör mig uppspelt och lycklig. Det är ett ljud som är förknippat med förändring och förflyttning. Det är ett härligt ljud. I Pappas bil finns ett stenskott på passagerarsidan. Jag brukar blunda med ena ögat och pricka bilarna som åker förbi i andra filen med »stenskottssiktet». Visst är det löjligt, men jag har det kvar från när jag var liten. För att få tiden att gå. Håkans familj bildar ord från trebokstavskombinationerna på nummerplåtarna. Jag antar att alla familjer har sina sätt att få långa bilresor att gå fortare.

NÄR RESAN ÄNTLIGEN ÄR ÖVER ➡

Det är inte klokt vad jag känner mig orolig i magen. Jag bara måste till en toalett snart. Jag vägrar gå ut i skogen. Det är så snuskigt och äckligt, och Gud vet vad som tänker komma ut. Det kurrar och knorrar och vänds i magen på mig. Jag förstår inte vad det kan vara. Hoppas att det kommer en rastplats snart.

Så är vi äntligen på väg. Jag älskar att vara på väg. Plötsligt bryter man upp från vardagen, från det som är slentrian, och hela världen ligger öppen. Man är fri. De två första dagarna på en resa är alltid bäst – då är man fortfarande pigg och fräsch. Man har all ork som det bekväma stadslivet ger en, och friheten är så pass ny att den fortfarande kittlas. Sedan går den en på nerverna, och tillslut längtar man tillbaka till stan, till disk, tvätt och två timmars föreläsningar tre gånger i veckan. Det är nödvändigt att bryta sig loss från vanan och ledan ibland.

Ljudet från bilen som susar fram längs vägen gör mig uppspelt och lycklig. Det är ett ljud som är förknippat med förändring och förflyttning. Det är ett härligt ljud. I Pappas bil finns ett stenskott på passagerarsidan. Jag brukar blunda med ena ögat och pricka bilarna som åker förbi i andra filen med »stenskottssiktet». Visst är det löjligt, men jag har det kvar från när jag var liten. För att få tiden att gå. Håkans familj bildar ord från trebokstavskombinationerna på nummerplåtarna. Jag antar att alla familjer har sina sätt att få långa bilresor att gå fortare.

NÄR RESAN ÄNTLIGEN ÄR ÖVER ➡

Det är första gången på åtta dagar som jag har suttit så här nära Sigge så här länge utan att ha sex. Det är en blandad känsla. Det är nu som vårt förhållande sätts på prov på riktigt. Det är ingen konst att älska någon som alltid vill älska. Alltså älska någon som alltid vill knulla. Det är väl den naturligaste sak i världen. Vi har ju liksom inte vistats bland folk så mycket. När man inte får vara tillsammans »officiellt» blir det lätt till att man stanna inne, och stannar man inne blir det lätt så att man stannar i sängen, och stannar man i sängen blir det lätt så att... Ja, du förstår vad jag menar i alla fall.

Det skall i alla fall bli intressant att se hur det går att vara tillsammans utan sex. I alla fall utan sex längre än några timmar. När man är så fullpumpad med hormoner och adrenalin som vi har varit de senaste dagarna är det svårt att se klart. Tycker du att jag är krass? Men så tänker jag också leva länge.

NÄR SIGGE BÖRJAR MED HOKUSPOKUS ➡

Det är första gången på åtta dagar som jag har suttit så här nära Sigge så här länge utan att ha sex. Det är en blandad känsla. Det är nu som vårt förhållande sätts på prov på riktigt. Det är ingen konst att älska någon som alltid vill älska. Alltså älska någon som alltid vill knulla. Det är väl den naturligaste sak i världen. Vi har ju liksom inte vistats bland folk så mycket. När man inte får vara tillsammans »officiellt» blir det lätt till att man stanna inne, och stannar man inne blir det lätt så att man stannar i sängen, och stannar man i sängen blir det lätt så att... Ja, du förstår vad jag menar i alla fall.

Det skall i alla fall bli intressant att se hur det går att vara tillsammans utan sex. I alla fall utan sex längre än några timmar. När man är så fullpumpad med hormoner och adrenalin som vi har varit de senaste dagarna är det svårt att se klart. Tycker du att jag är krass? Men så tänker jag också leva länge.

NÄR SIGGE BÖRJAR MED HOKUSPOKUS ➡

Lena har ingenting emot att vara medium

Sigge är så uppslukad av sin idé. Det måste vara underbart att få iscensätta någonting man har drömt om och tänkt på så länge. Det är klart att det är viktigt att allt sker i enlighet med spelreglerna; att vi härmar Thurneman och de andra i mesta möjligaste mån. Jag måste påtala det för Torsten och Håkan – att de ser till att vara försiktiga och inte förstör Siggas arbete.

NÄR KONTURERNA SUDDAS UT OCH FÖRSVINNAR ➡

Lena har ingenting emot att vara medium

Sigge är så uppslukad av sin idé. Det måste vara underbart att få iscensätta någonting man har drömt om och tänkt på så länge. Det är klart att det är viktigt att allt sker i enlighet med spelreglerna; att vi härmar Thurneman och de andra i mesta möjligaste mån. Jag måste påtala det för Torsten och Håkan – att de ser till att vara försiktiga och inte förstör Siggas arbete.

NÄR KONTURERNA SUDDAS UT OCH FÖRSVINNAR ➡

För några dagar sedan upptäckte jag en sida av mig själv som jag inte visste fanns och som jag inte är säker på att jag tycker om hos mig själv. Det här har *ingenting* med det att göra.

För några dagar sedan upptäckte jag en sida av mig själv som jag inte visste fanns och som jag inte är säker på att jag tycker om hos mig själv. Det här har *ingenting* med det att göra.

NÄR LENA VAKNAR ➡

NÄR LENA VAKNAR ➡

Chockad, gråter och har näsblod

*Försöker fly ut genom dörren som visar sig gå till Sigges och Lenas gemensamma sovrum
som saknar dörrar ut*

Vill helst inte att någon tar i henne, speciellt inte Sigge eller Håkan

Jag kan inte få bort en känsla av smuts. Jag kan känna den, överallt på min hud. Den är överallt. Under mina naglar, i mina armhålor, mellan mina tår. Jag kan känna den, lukta den. Det luktar Sigge, Håkan, Torsten.

Jag vet inte vad som hände, vad som har hänt. Jag kan inte ens försöka förstå. Jag känner bara smutsen. Det rinner ur mina ögon. Hela min kropp känns mörbultad och misshandlad. Jag kan se blåmärkena.

Jag kan se deras fingeravtryck. Avtryck i den ingrodda smutsen över min hud. Som mörka fläckar överallt på min kropp. På mina armar, min panna, mina bröst, mina ben. Sigges, Håkans, Torstens händer.

OM POLISMORDEN VERKIGEN GENOMFÖRS ➡

Chockad, gråter och har näsblod

*Försöker fly ut genom dörren som visar sig gå till Sigges och Lenas gemensamma sovrum
som saknar dörrar ut*

Vill helst inte att någon tar i henne, speciellt inte Sigge eller Håkan

Jag kan inte få bort en känsla av smuts. Jag kan känna den, överallt på min hud. Den är överallt. Under mina naglar, i mina armhålor, mellan mina tår. Jag kan känna den, lukta den. Det luktar Sigge, Håkan, Torsten.

Jag vet inte vad som hände, vad som har hänt. Jag kan inte ens försöka förstå. Jag känner bara smutsen. Det rinner ur mina ögon. Hela min kropp känns mörbultad och misshandlad. Jag kan se blåmärkena.

Jag kan se deras fingeravtryck. Avtryck i den ingrodda smutsen över min hud. Som mörka fläckar överallt på min kropp. På mina armar, min panna, mina bröst, mina ben. Sigges, Håkans, Torstens händer.

OM POLISMORDEN VERKIGEN GENOMFÖRS ➡

EN MONOLOGSCEN är en scen som är helt din. Ingen annan kan avbryta dig förutom spelledaren. Scenen är din och du får göra vad du vill med den. En monolog speglar i regel din sinnesstämning, hur du mår, eller något annat som du vill förmedla. Till denna monologscen finns ett antal anvisningar som du får på separat papper av spelledaren. Det kan vara en färdigskriven text att läsa och brodera ut, eller ett antal punkter att utgå ifrån för att beskriva någonting. Du läser monologen som Lena, och riktar dig förmodligen till en icke namngiven åhörarskara.

Lena läser sin monolog direkt efter Torstens.

NÄR DU HAR LÄST DIN MONOLOG ➡

EN MONOLOGSCEN är en scen som är helt din. Ingen annan kan avbryta dig förutom spelledaren. Scenen är din och du får göra vad du vill med den. En monolog speglar i regel din sinnesstämning, hur du mår, eller något annat som du vill förmedla. Till denna monologscen finns ett antal anvisningar som du får på separat papper av spelledaren. Det kan vara en färdigskriven text att läsa och brodera ut, eller ett antal punkter att utgå ifrån för att beskriva någonting. Du läser monologen som Lena, och riktar dig förmodligen till en icke namngiven åhörarskara.

Lena läser sin monolog direkt efter Torstens.

NÄR DU HAR LÄST DIN MONOLOG ➡

Mina ögon, mina öron och min känsel har aldrig varit så på helspänn. Jag har aldrig upplevt livet, hört sekunderna, känt dem, så här förut. Varje skott sände en spasm genom hela min kropp; en skakning, en orgasm. Jag har aldrig i mitt liv varit med om ett så erotiskt ögonblick. När jag stod där förstod jag vad som menas med maktfullkomlighet. Med fullständig och total kontroll.

Jag kände lukten av blodet, och den trängde in i mina kläder, i mitt hår, och bedövade stanken av smuts. Stanken av Sigge, Håkan, Torsten. Tvättade av mig avtrycken från deras händer på min kropp. För varje skott kände jag hur jag återigen hade kontroll, inte bara över polisernas liv, utan också över mitt eget. För varje skott målade jag deras ansikten på polisernas. Siggess, Håkans, Torstens. Jag tittade dem i ögonen innan jag tryckte av.

En del av mitt medvetande skriker åt mig att jag håller på att bli galen, och kanske är det så. Men då är galenskapen schön. Jag kan känna lukten av blodet, känna det som en tunn skorpa över min kropp. Jag hör det rusa i mina öron, hur hjärtat bultar häftigt. Jag vill inget hellre än att släppa taget helt och omfamna vansinnet. Om det nu är vansinne. Kanske är det klarsynthet? En ny sorts insikt som hittills varit okänd för mig.

Jag förstår nu vad de sade. Den där dagen för snart en och en halv vecka sedan. Jag förstår Jan Palach. Att ta sitt eget liv när stunden är inne. Finns det en skönare handling? Att kontrollera sitt eget vara. Det är den mest grundläggande rätten en människa skall ha. Att bestämma över sitt eget liv. Jan Palach dog för

VAR GOD VÄND ➡

Mina ögon, mina öron och min känsel har aldrig varit så på helspänn. Jag har aldrig upplevt livet, hört sekunderna, känt dem, så här förut. Varje skott sände en spasm genom hela min kropp; en skakning, en orgasm. Jag har aldrig i mitt liv varit med om ett så erotiskt ögonblick. När jag stod där förstod jag vad som menas med maktfullkomlighet. Med fullständig och total kontroll.

Jag kände lukten av blodet, och den trängde in i mina kläder, i mitt hår, och bedövade stanken av smuts. Stanken av Sigge, Håkan, Torsten. Tvättade av mig avtrycken från deras händer på min kropp. För varje skott kände jag hur jag återigen hade kontroll, inte bara över polisernas liv, utan också över mitt eget. För varje skott målade jag deras ansikten på polisernas. Siggess, Håkans, Torstens. Jag tittade dem i ögonen innan jag tryckte av.

En del av mitt medvetande skriker åt mig att jag håller på att bli galen, och kanske är det så. Men då är galenskapen schön. Jag kan känna lukten av blodet, känna det som en tunn skorpa över min kropp. Jag hör det rusa i mina öron, hur hjärtat bultar häftigt. Jag vill inget hellre än att släppa taget helt och omfamna vansinnet. Om det nu är vansinne. Kanske är det klarsynthet? En ny sorts insikt som hittills varit okänd för mig.

Jag förstår nu vad de sade. Den där dagen för snart en och en halv vecka sedan. Jag förstår Jan Palach. Att ta sitt eget liv när stunden är inne. Finns det en skönare handling? Att kontrollera sitt eget vara. Det är den mest grundläggande rätten en människa skall ha. Att bestämma över sitt eget liv. Jan Palach dog för

VAR GOD VÄND ➡

sin egen hand, och så skall också jag, när min stund är kommen. Jag förstår nu. Jag förstår tjugningen i att kämpa en kamp som man på förhand har förlorat. Man gör det lika mycket för sig själv som för någon annan. Jag gör inte det här för Sigges skull utan för mig själv. Jag vet att kampen på förhand är förlorad, precis som Jan Palachs självmord den där våren. Men Jan Palach brann. I alla bemärkelser. Det vill jag också göra.

Sigge, Håkan, Torsten. När ni sade att alla kamper är värda att utkämpas, även om de är utdömda. Förstod ni hur rätt ni hade? När ni sade att det var värt att dö för en tanke, en idé. Visste ni hur rätt ni hade? Eller kände ni redan till lukten av blod?

I SÄNGEN MED SIGGE ➡

sin egen hand, och så skall också jag, när min stund är kommen. Jag förstår nu. Jag förstår tjugningen i att kämpa en kamp som man på förhand har förlorat. Man gör det lika mycket för sig själv som för någon annan. Jag gör inte det här för Sigges skull utan för mig själv. Jag vet att kampen på förhand är förlorad, precis som Jan Palachs självmord den där våren. Men Jan Palach brann. I alla bemärkelser. Det vill jag också göra.

Sigge, Håkan, Torsten. När ni sade att alla kamper är värda att utkämpas, även om de är utdömda. Förstod ni hur rätt ni hade? När ni sade att det var värt att dö för en tanke, en idé. Visste ni hur rätt ni hade? Eller kände ni redan till lukten av blod?

I SÄNGEN MED SIGGE ➡

Lena vill älska med Sigge

Sigge är nedstämd, men får inget medlidande

Berättar för Sigge om hur erotiskt det var idag, på polisstationen

Jag är besviken på Sigge. På Torsten också, men speciellt på Sigge. Jag hade förväntat mig mycket mer av honom är så här. Det är nu det börjar. Vi har tagit steget över. Vårt öde är beseglat. Och nu vill han tillbaka. Han vill sluta. Jag kan inte tillåta det. Jag skall visa dem.

OM SIGGE VILL SÄTTA DIT TORSTEN OCH HÅKAN ➡

Lena vill älska med Sigge

Sigge är nedstämd, men får inget medlidande

Berättar för Sigge om hur erotiskt det var idag, på polisstationen

Jag är besviken på Sigge. På Torsten också, men speciellt på Sigge. Jag hade förväntat mig mycket mer av honom är så här. Det är nu det börjar. Vi har tagit steget över. Vårt öde är beseglat. Och nu vill han tillbaka. Han vill sluta. Jag kan inte tillåta det. Jag skall visa dem.

OM SIGGE VILL SÄTTA DIT TORSTEN OCH HÅKAN ➡

Nej, vi kan inte sätta dit Håkan och Torsten. Vi behöver dem. Åminstone Håkan, och vi kan knappast lasta Torsten för allt. Håkan skulle inte klara den lögnen heller. Vi behöver dem allihop, och ingen får ge sig iväg nu. Vi har alla skrivit på, bundit oss till Den Magiska Cirkeln för livstid. Det är ingenting som man bara kan strunta i.

Så här skall jag göra: Jag skall få Håkan att stanna. Utan Håkan kommer inte Torsten att våga lämna oss, och på så sätt kommer vi alla att vara kvar inom föreningen. Jag skall älska med Håkan inatt, och Sigge skall hjälpa mig att fatta det beslutet, han måste, för föreningens skull – för sin egen skull. Jag skall gå ut till soffan där Håkan ligger för att fånga honom, få honom att stanna. Om han tror att jag älskar honom det allra minsta kommer han inte att kunna slita sig. Håkan kommer att bli användbar för mig in i det sista. Och Sigge skall hjälpa mig att fatta beslutet – att besluta att jag skall älska med Håkan inatt och på så sätt rädda hela projektet. Knyta Håkan och Torsten till mig. Sigge har jag redan lindat runt mina fingrar, han kommer inte att kunna slita sig ifrån mig. Han älskar mig alldeles för mycket. Jag kan se det i hans ögon. Synd bara att han inte håller måttet, att han inte var av det rätta materialet. Jag hade väntat mig mer av honom.

Vi skall genomföra detta tillsammans. Vi har påbörjat resan, och den är inte över förrän vägen är slut – i Stockholm.

NÄR LENA KLÄR AV SIG OCH GÅR UT I
VARDAGSRUMMET DÄR HÅKAN SOVER PÅ SOFFAN ➡

Nej, vi kan inte sätta dit Håkan och Torsten. Vi behöver dem. Åminstone Håkan, och vi kan knappast lasta Torsten för allt. Håkan skulle inte klara den lögnen heller. Vi behöver dem allihop, och ingen får ge sig iväg nu. Vi har alla skrivit på, bundit oss till Den Magiska Cirkeln för livstid. Det är ingenting som man bara kan strunta i.

Så här skall jag göra: Jag skall få Håkan att stanna. Utan Håkan kommer inte Torsten att våga lämna oss, och på så sätt kommer vi alla att vara kvar inom föreningen. Jag skall älska med Håkan inatt, och Sigge skall hjälpa mig att fatta det beslutet, han måste, för föreningens skull – för sin egen skull. Jag skall gå ut till soffan där Håkan ligger för att fånga honom, få honom att stanna. Om han tror att jag älskar honom det allra minsta kommer han inte att kunna slita sig. Håkan kommer att bli användbar för mig in i det sista. Och Sigge skall hjälpa mig att fatta beslutet – att besluta att jag skall älska med Håkan inatt och på så sätt rädda hela projektet. Knyta Håkan och Torsten till mig. Sigge har jag redan lindat runt mina fingrar, han kommer inte att kunna slita sig ifrån mig. Han älskar mig alldeles för mycket. Jag kan se det i hans ögon. Synd bara att han inte håller måttet, att han inte var av det rätta materialet. Jag hade väntat mig mer av honom.

Vi skall genomföra detta tillsammans. Vi har påbörjat resan, och den är inte över förrän vägen är slut – i Stockholm.

NÄR LENA KLÄR AV SIG OCH GÅR UT I
VARDAGSRUMMET DÄR HÅKAN SOVER PÅ SOFFAN ➡

*Väcker Håkan och älskar med honom
Har lämnat dörren till Siggas sovrum öppen*

Jag skall linda dem runt mina fingrar allesamman. Sigge, Håkan och Torsten.
Jag skall få dem att dansa efter min pipa. Jag skall knyta dem till mig.

Lena känner inte igen sig själv, har svårt att kontrollera eller styra sig. Det är som om någon annan hade kontroll över henne. Hon känner inga känslor, hon varken hatar eller älskar Sigge, och det faktum att hon skall utnyttja Håkan skamlöst bekommer henne inte det minsta; tvärtom – först nu kan hon till fullo njuta av den skäna konsten, när inte samvetet stör henne och grumlar glädjen.

NÄSTA DAG, I SOLUPPGÅNGEN ➡

*Väcker Håkan och älskar med honom
Har lämnat dörren till Siggas sovrum öppen*

Jag skall linda dem runt mina fingrar allesamman. Sigge, Håkan och Torsten.
Jag skall få dem att dansa efter min pipa. Jag skall knyta dem till mig.

Lena känner inte igen sig själv, har svårt att kontrollera eller styra sig. Det är som om någon annan hade kontroll över henne. Hon känner inga känslor, hon varken hatar eller älskar Sigge, och det faktum att hon skall utnyttja Håkan skamlöst bekommer henne inte det minsta; tvärtom – först nu kan hon till fullo njuta av den skäna konsten, när inte samvetet stör henne och grumlar glädjen.

NÄSTA DAG, I SOLUPPGÅNGEN ➡

Lena har lämnat Sundsmargårdens lillstuga för att få vara ifred för Sigge och Håkan en stund. Hon känner sig smutsig i Siggas och Håkans närhet och behöver ett litet andrum för att få nya krafter att slutföra projektet. Hon har tagit med Håkan till den plats där Thurneman eldade upp gumman Mathild Blomkvists stuga för att få sketna 6,50.

Lena har med sig Siggas bok, Torsten får läsa om Mordbranden i Västerfärnebo. Hädanefter är det Lena som är innehavare av Siggas anteckningar om Salaligan.

ÅTER I SUNDSMARGÅRDENS LILLSTUGA ➡

Lena har lämnat Sundsmargårdens lillstuga för att få vara ifred för Sigge och Håkan en stund. Hon känner sig smutsig i Siggas och Håkans närhet och behöver ett litet andrum för att få nya krafter att slutföra projektet. Hon har tagit med Håkan till den plats där Thurneman eldade upp gumman Mathild Blomkvists stuga för att få sketna 6,50.

Lena har med sig Siggas bok, Torsten får läsa om Mordbranden i Västerfärnebo. Hädanefter är det Lena som är innehavare av Siggas anteckningar om Salaligan.

ÅTER I SUNDSMARGÅRDENS LILLSTUGA ➡

Jag förstår inte vad som händer med mig. Igår sårade jag Sigge, en elak, utstuderad handling – jag älskade med Håkan. Jag vet att han såg på i dörren, och jag vet att han låg vaken och väntade på mig hela natten. Han klänger på mig idag, svassar, gör sig till. Allt för att få den minsta uppskattning eller för att jag skall säga att jag älskar honom, men det skall jag inte. På något sätt har jag blivit tom inuti. Tom och kall. Som om jag inte kunde hysa känslor. Som om jag inte berördes av någon eller något. Jag försöker bli rädd för mig själv, men det går inte.

Jag kan kliva ut ur mig själv och betrakta mig, men jag kan inte hata mig för vad jag gör, för vad jag säger eller tänker. Jag kan inte hata heller. Jag bara är. Ett tomt skal, men med ett mål. Ett syfte.

Att måla klart tavlan. Att avsluta det som Thurneman påbörjade. Jag har axlat hans mantel nu.

ÅTER PÅ RASTPLATSTOALETTEN ➡

Jag förstår inte vad som händer med mig. Igår sårade jag Sigge, en elak, utstuderad handling – jag älskade med Håkan. Jag vet att han såg på i dörren, och jag vet att han låg vaken och väntade på mig hela natten. Han klänger på mig idag, svassar, gör sig till. Allt för att få den minsta uppskattning eller för att jag skall säga att jag älskar honom, men det skall jag inte. På något sätt har jag blivit tom inuti. Tom och kall. Som om jag inte kunde hysa känslor. Som om jag inte berördes av någon eller något. Jag försöker bli rädd för mig själv, men det går inte.

Jag kan kliva ut ur mig själv och betrakta mig, men jag kan inte hata mig för vad jag gör, för vad jag säger eller tänker. Jag kan inte hata heller. Jag bara är. Ett tomt skal, men med ett mål. Ett syfte.

Att måla klart tavlan. Att avsluta det som Thurneman påbörjade. Jag har axlat hans mantel nu.

ÅTER PÅ RASTPLATSTOALETTEN ➡

Besviken på Torsten, men håller huvudet kallt

Hotar Torsten till livet om så skulle behövas: Sigge och Håkan kommer att döda dig!

Ser med alla medel till att skrämma Torsten till lydnad och tystnad.

Hon vet att Torsten är på sitt yttersta. Tröstar honom sedan när hon knuffat honom över kanten.

Besviken på Torsten, men håller huvudet kallt

Hotar Torsten till livet om så skulle behövas: Sigge och Håkan kommer att döda dig!

Ser med alla medel till att skrämma Torsten till lydnad och tystnad.

Hon vet att Torsten är på sitt yttersta. Tröstar honom sedan när hon knuffat honom över kanten.

I SKOGARNA KRING MORGONGÅVA ➡

I SKOGARNA KRING MORGONGÅVA ➡

Rickard Ljunglöf, 35

En av de få inflyttade i trakten

Bild-, musik- och svensklärare i Morgongåvas grundskola

Ett original med traktens mått mätt

Har med sig mat och matlagningsutensilier till en rast någon gång under dagen

En relativt dålig skytt

Alla känner alla väl

Det är fantastiskt hur väl man kan bli accepterad av ett samhälle såhär. Först när jag gifte mig med Lena var de väl rädda att jag skulle ta henne med mig till storstan – som de fruktar så mycket här – men när jag stannade och köpte den gamla skolbyggnaden blev de nästan ännu räddare. De trodde väl att jag skulle riva kåken eller bygga om den till »något festpalats eller annat otyg som de har i storstan». Det är inte klokt vad rädda de är för förändringar. De skrämde mig också, att se hur rädda de faktiskt var.

Så jag bestämde mig: skulle jag stanna här var jag tvungen att bli en av dem. Så det blev jag. Vi rustade upp den gamla skolbyggnaden och tog den i bruk igen. Först som vuxenskola men sedan också som grundskola för traktens barn. Lena hade alltid velat bli »fröken» så det passade ju perfekt. Och hela bygdens attityd förändrades över en natt. Numer sitter jag i vägföreningen, i hem- och skolföreningen, är med i Jaktlaget... De har accepterat mig, mitt måleri och mina teaterambitioner, så nu är väl jag om någon verkligen en »inföding».

VAR GOD VÄND ➡

Rickard Ljunglöf, 35

En av de få inflyttade i trakten

Bild-, musik- och svensklärare i Morgongåvas grundskola

Ett original med traktens mått mätt

Har med sig mat och matlagningsutensilier till en rast någon gång under dagen

En relativt dålig skytt

Alla känner alla väl

Det är fantastiskt hur väl man kan bli accepterad av ett samhälle såhär. Först när jag gifte mig med Lena var de väl rädda att jag skulle ta henne med mig till storstan – som de fruktar så mycket här – men när jag stannade och köpte den gamla skolbyggnaden blev de nästan ännu räddare. De trodde väl att jag skulle riva kåken eller bygga om den till »något festpalats eller annat otyg som de har i storstan». Det är inte klokt vad rädda de är för förändringar. De skrämde mig också, att se hur rädda de faktiskt var.

Så jag bestämde mig: skulle jag stanna här var jag tvungen att bli en av dem. Så det blev jag. Vi rustade upp den gamla skolbyggnaden och tog den i bruk igen. Först som vuxenskola men sedan också som grundskola för traktens barn. Lena hade alltid velat bli »fröken» så det passade ju perfekt. Och hela bygdens attityd förändrades över en natt. Numer sitter jag i vägföreningen, i hem- och skolföreningen, är med i Jaktlaget... De har accepterat mig, mitt måleri och mina teaterambitioner, så nu är väl jag om någon verkligen en »inföding».

VAR GOD VÄND ➡

Men man måste fortfarande passa på sig. Trots att jag bott här i snart sju år finns fortfarande en viss grundläggande skepsis. Mest bland skvallerkärningarna, men i alla fall.

De får man komma åt på de sätt man kan. Det gäller att vara med överallt. På begravningar, på fester och kalas, aldrig missa en kyrksöndag. Livet har blivit en sport, en kamp, och jag gillar det. Skulle jag annars ha lämnat Eva i nionde månaden hemma för att ge mig ut på bovjakt på Perstorpsägorna? Knappast.

NÄR HÅKAN KOMMER HEM GRÅTANDE ➡

Men man måste fortfarande passa på sig. Trots att jag bott här i snart sju år finns fortfarande en viss grundläggande skepsis. Mest bland skvallerkärningarna, men i alla fall.

De får man komma åt på de sätt man kan. Det gäller att vara med överallt. På begravningar, på fester och kalas, aldrig missa en kyrksöndag. Livet har blivit en sport, en kamp, och jag gillar det. Skulle jag annars ha lämnat Eva i nionde månaden hemma för att ge mig ut på bovjakt på Perstorpsägorna? Knappast.

NÄR HÅKAN KOMMER HEM GRÅTANDE ➡

Tar emot Håkan med öppna armar, tröstar honom

Vi måste göra upp en plan för sprängningen av centralposten och bankrånets enligt Thurnemans skiss. Den enda som jag kan lita på sköter sina åligganden utan min uppsikt är förmodligen Torsten. Han som tror att vi kommer att bli stoppade. Men som själv inte är stark nog att göra något.

Naturligtvis har både posten och banken förändrats på 40 år. Det finns också fler poliser, bevakningskameror och larmanordningar. Men det kvittar lika. Den avledande manövern kommer att vara god nog i alla fall. Jag har inga planer för vad som kommer att hända efter i morgon dag i alla fall.

NÄR NÄSTA DAG GRYR ➡

Tar emot Håkan med öppna armar, tröstar honom

Vi måste göra upp en plan för sprängningen av centralposten och bankrånets enligt Thurnemans skiss. Den enda som jag kan lita på sköter sina åligganden utan min uppsikt är förmodligen Torsten. Han som tror att vi kommer att bli stoppade. Men som själv inte är stark nog att göra något.

Naturligtvis har både posten och banken förändrats på 40 år. Det finns också fler poliser, bevakningskameror och larmanordningar. Men det kvittar lika. Den avledande manövern kommer att vara god nog i alla fall. Jag har inga planer för vad som kommer att hända efter i morgon dag i alla fall.

NÄR NÄSTA DAG GRYR ➡

De sista skälvande förberedelserna står för dörren. Genom att hypnotisera sina män gjorde Thurneman dem till känslokalla mordredskap.

Vi har allt med oss från Sundsmargården. Rökelsekaret, oljorna, allt. Vi behöver bara ett medium. Vem av oss?

NÄR DET SYNS ETT LJUS I DET SVARTA ➡

De sista skälvande förberedelserna står för dörren. Genom att hypnotisera sina män gjorde Thurneman dem till känslokalla mordredskap.

Vi har allt med oss från Sundsmargården. Rökelsekaret, oljorna, allt. Vi behöver bara ett medium. Vem av oss?

NÄR DET SYNS ETT LJUS I DET SVARTA ➡

Jag har känslor! Jag har känslor igen. Jag kan hata mig själv för sådan jag var och älska Sigge.

Allt var bara en dröm, en enda lång, ond dröm. Jag lever, jag kommer att leva,
Har alla andra drömt samma dröm?

Jag kan kyssa marken, så underbart är det. Jag kände mig så låst, så tillintetgjord.
Som om det var någon annan som styrde mig, som jag inte kunde stå emot.
Hur jag än kämpade emot hårdnade bara greppet, och drog mig tillbaka. Men
nu har givits mig en andra chans, en chans att vända allt till det bättre. Jag är
ingen mördare längre.

NÄR SPELLEDAREN BER ER VÄNDA BLAD ➡

Jag har känslor! Jag har känslor igen. Jag kan hata mig själv för sådan jag var och älska Sigge.

Allt var bara en dröm, en enda lång, ond dröm. Jag lever, jag kommer att leva,
Har alla andra drömt samma dröm?

Jag kan kyssa marken, så underbart är det. Jag kände mig så låst, så tillintetgjord.
Som om det var någon annan som styrde mig, som jag inte kunde stå emot.
Hur jag än kämpade emot hårdnade bara greppet, och drog mig tillbaka. Men
nu har givits mig en andra chans, en chans att vända allt till det bättre. Jag är
ingen mördare längre.

NÄR SPELLEDAREN BER ER VÄNDA BLAD ➡

Fyra resväskor i olika storlekar och utföranden med sprängämnen i

Det antingen bär eller brister. Det är lika mycket en klyscha som en absolut sanning. Jag bara vet att det kommer att gå. Mina händer skakar nästan av upphetsning. Jag ser framför mig den sista biten av Thurnemans konstverk och hur det med små, nätta penseldrag fullbordas. Vad som ligger bakom konstverket intresserar mig inte. Det är Håkans roll att tänka på framtiden, inte min.

NÄR TORSTEN STÅR PÅ SIN POST ➡

Fyra resväskor i olika storlekar och utföranden med sprängämnen i

Det antingen bär eller brister. Det är lika mycket en klyscha som en absolut sanning. Jag bara vet att det kommer att gå. Mina händer skakar nästan av upphetsning. Jag ser framför mig den sista biten av Thurnemans konstverk och hur det med små, nätta penseldrag fullbordas. Vad som ligger bakom konstverket intresserar mig inte. Det är Håkans roll att tänka på framtiden, inte min.

NÄR TORSTEN STÅR PÅ SIN POST ➡

Sigge, Håkan och jag går från Centralposten till Handelsbanken på sex minuter i sakta mak. Sedan kliver vi in, tar kölappar och väntar på att det skall smälla som avtalat 12:05. Vi väntar till så många som möjligt sprungit ut ur lokalen innan vi slår till. Jag sköter kunderna i kundlokalen, ser till att de inte rymmer, eller att kassörskorna trycker på larmet. Sigge meddelar att vi har en bomb inne i banken och att vi är desperata. Minsta försök till någonting och banken flyger i luften. Sigge och Håkan tar oss in i valvet och förser oss. Vi har exakt två minuter på oss. Sedan försvinner vi till fots i vimlet.

Blir någon av oss skadad finns det ingenting annat att göra än att skjuta honom. Vi kan inte stupa på det. Vi skall bära intill det bittra slutet. Vi skall läsa tidningarna imorgon om brotten precis som Thurneman, sedan är det fullbordat.

TVÅ DAGAR SENARE ➡

Sigge, Håkan och jag går från Centralposten till Handelsbanken på sex minuter i sakta mak. Sedan kliver vi in, tar kölappar och väntar på att det skall smälla som avtalat 12:05. Vi väntar till så många som möjligt sprungit ut ur lokalen innan vi slår till. Jag sköter kunderna i kundlokalen, ser till att de inte rymmer, eller att kassörskorna trycker på larmet. Sigge meddelar att vi har en bomb inne i banken och att vi är desperata. Minsta försök till någonting och banken flyger i luften. Sigge och Håkan tar oss in i valvet och förser oss. Vi har exakt två minuter på oss. Sedan försvinner vi till fots i vimlet.

Blir någon av oss skadad finns det ingenting annat att göra än att skjuta honom. Vi kan inte stupa på det. Vi skall bära intill det bittra slutet. Vi skall läsa tidningarna imorgon om brotten precis som Thurneman, sedan är det fullbordat.

TVÅ DAGAR SENARE ➡

Rickard Ljunglöf

Däst efter att ha ätit, tror inte att det kommer att hända något

Vill vända åter men tror inte att det är läge att säga något

Längtar hem till Eva

Rickard Ljunglöf

Däst efter att ha ätit, tror inte att det kommer att hända något

Vill vända åter men tror inte att det är läge att säga något

Längtar hem till Eva

Beckman, 39

Lätt drogpåverkad

Inte hungrig, inte törstig, inte trött, inte sliten efter 18 timmars sträck-tjänst

Lite rastlös

Jag gick precis runt hörnet för att röka en cigg. Inte någon vanlig jävla cigg utan en *cigg-cigg*. *Röka*. Du vet vad jag menar. Det slår alla köttbullar i hela världen. Hungern liksom försvinner, det mesta av skiten som man sett under dagen rinner av en. Kanon. Jag fattar inte att man skall behöva smyga med det, men nu är det en gång så. Lagen är lagen och måste följas. Jag har en liten annan filosofi. Vad är det för fel på cigg-cigg? Så länge man inte stör någon, så länge det inte drabbar någon annan, borde det vara okej. Vi klampar inte in i folks vardagsrum när de är fulla, vi spärrar inte in tompava-farbröderna i parkerna så länge som de är nyktra. Det är när andra får lida för deras skull som vi rycker in. Du får drömma om bankrån, sexuellt våld mot underlivet eller vad fan du vill så länge du gör det på din egna kammare och ingen annan vet om det. Jag kan ta mig en röka runt knuten så länge ingen märker och så är det med det

Beckman, 39

Lätt drogpåverkad

Inte hungrig, inte törstig, inte trött, inte sliten efter 18 timmars sträck-tjänst

Lite rastlös

Jag gick precis runt hörnet för att röka en cigg. Inte någon vanlig jävla cigg utan en *cigg-cigg*. *Röka*. Du vet vad jag menar. Det slår alla köttbullar i hela världen. Hungern liksom försvinner, det mesta av skiten som man sett under dagen rinner av en. Kanon. Jag fattar inte att man skall behöva smyga med det, men nu är det en gång så. Lagen är lagen och måste följas. Jag har en liten annan filosofi. Vad är det för fel på cigg-cigg? Så länge man inte stör någon, så länge det inte drabbar någon annan, borde det vara okej. Vi klampar inte in i folks vardagsrum när de är fulla, vi spärrar inte in tompava-farbröderna i parkerna så länge som de är nyktra. Det är när andra får lida för deras skull som vi rycker in. Du får drömma om bankrån, sexuellt våld mot underlivet eller vad fan du vill så länge du gör det på din egna kammare och ingen annan vet om det. Jag kan ta mig en röka runt knuten så länge ingen märker och så är det med det